

Po tem poahljivo vzprejetem poročilu je poročal društveni blagajnik g. *Anton Funtek* o dohodkih in troških do konca leta 1890. Dohodkov je bilo 160 gld. 87 kr., troškov pa 99 gld. 93 kr.; torej je ostalo v blagajnici dné 31. grudna m. l. 60 gld. 94 kr. Mimo tega je darovala banka »Slavija« 100 gld., kateri so se naložili pri »Kmetski posojilnici ljubljanske okolice«. Društveno imenje je znašalo koncem 1890. leta 1295 gld. 43 kr., oziroma 1490 gld. 69 kr., ako se namreč prišteje posojilo za Raičev spomenik v znesku 195 gld. 26 kr., o katerem pa se ne vše, ali se bode kdaj vrnilo. — To poročilo se odobri, zajedno pa se blagajniku na predlog računskega pregledovalca g. *A. Svetka* izreče zahvala za marljivo poslovanje.

Na predlog g. tajnika *G. Pirca* se stari odbor iz nova izvoli, takisto tudi dosejanja pregledovalca društvenih računov. V odboru so torej gospodje: dr. *J. Vočnjak* (predsednik), *Funtek, Levec, Orožen, Rutar, Tomšič, Žumer*; pregledovalca računov pa sta gg. *A. Svetek* in *A. Zagorjan*.

Nato se je obči zbor posvetoval, komu in kje bi se letos vzidala spominska ploča. Predsednik priporoča, da bi se uzidala ploča na rojstveni hiši Vrbana Jarnika v Štebnu (ziljska dolina), in če bi to ne bilo mogoče, spominska ploča Davorinu Trstenjaku v Kraljevcih blizu Ljutomera. »Pisateljsko podporno društvo« pa bi samo ne moglo osnovati velike slavnosti; nego podpirati bi nas morala tudi druga društva, zlasti »Sokol« ljubljanski. Ko sta gg. *Ivan Hribar* in *Jožef Noll* pojasnila, da se »Sokol« letos zaradi drugih izletov (zlasti v Prago in Zagreb) ne more udeležiti ne te ne óne namerjane slavnosti, opustita se za letos, pač pa se jednoglašno sklene, naj se vzida spominska ploča Fr. Erjavcu v Ljubljani in sicer meseca malega srpana, ko bodo profesorji in dijaki še v Ljubljani. Odbor se pooblašča, da ukrene vse, kar se mu vidi za to slavnost potrebno.¹⁾ Nató se zborovanje sklene.

Dramatično društvo je imelo dné 23. m. m. svoj redni obči zbor. Zbor je otvoril podpredsednik, g. dr. *K. Bleiweis* vitez Trstenški s primernim nagovorom, v katerem je poudarjal, da se društvo krepko razvija, zajedno pa tudi pripravlja za novo deželno gledališče. Izrekel je zahvalo visokemu deželnemu zboru kranjskemu in občinskemu sklepu ljubljanskemu, katera zastopa sta naklonila tudi letos redne podpore. Nato je tajnik, g. Anton Trstenjak, prečital svoje izvestje o delovanji „Dramatičnega društva“ od dné 10. velikega travna 1890 do dné 23. velikega travna 1891. Iz tega izvestja naj posnamemo naslednje. Za leto 1890. je izdalo „Dramatično društvo“ dva zvezka „Slovenske Tujije“, namreč zvezek 55.: „Teharski plemiči“, spevoigra v treh dejanjih, spisal gosp. Anton Funtek, uglasbil g. dr. Benjamin Ipavec, in zvezek 56.: „Svetinova hči“, igrokaz v treh činih, spisal Adolf Wilbrandt, poslovenil g. Anton Trstenjak.

„Dramatično društvo“ je imelo 4 častne člane 33 ustanovnikov in 220 podpornikov, kar je sicer majhno število; in je zategadelj želeti, naj bi rodoljubi bolj podpirali „Dramatično društvo“, kateremu je namen, ustanoviti v Ljubljani stalno slovensko gledališče.

Repertoar za leto 1891/92. je že sestavljen. G. Janko Kersnik je obečal društvu izvoren igrokaz za prihodnjo gledališko dôbo. Na gledališkem listu so zastopana imena Ostrovsky, Jan Vrchlicky, dr. Štolba, Jan Vavra, Karol Pippich, Stroupežnický, Fr. Ad. Šubert, grof Alfred Fredro, Shakespeare, Henrik Ibsen, Aleksander Bisson, A. Dumas, Sardou, Feuillet, Scribe i. dr. Na drugi stráui ima že društvo spevoigro „Teharski plemiči,“ potem Foersterjevo opero „Gorenjski slavček“, katero je skladatelj temeljito predelal in povečal. Nadalje si je društvo preskrbelo Zajčovo opereto „Momei na brod“ in

¹⁾ Iz raznih razlogov se je ta ukrep v poslednji odborovi seji »Pisateljskega podpornega društva« izpremenil tako, da se vzida letos spominska ploča pokojnemu dr. Janezu Bleiweisu v Ljubljani.
Ured.

operete od Lortzinga, Suppéja, Mascagna i. dr. Tako se je društvo dobro oborožilo za prihodnjo dôbo. „Dramatično društvo“ je sklenilo prirediti osem predstav vsak mesec v novem deželnem gledališči ter se je zaradi tega odločilo pomnožiti igralno osobje. Lansko leto je bilo poleg režiserja angažovanih 9 osob, in sicer 5 gospodov in 4 dame; ostalo igralno osobje se je, kakor navadno, sestavljalo iz gojencev in gojenk dramatične učilnice. Vidi se torej, da je nujna in skrajna potreba, da se igralno osobje Dramatičnega društva pomnoži, osobito, da se angažujó dobre nove moči. V tem oziru je storilo društvo vse, kar je potreba ter se je nadajati, da se mu posreči pridobiti novih igralcev za letošnjo zimo. V tem zmislu je stavil predlog g. A. Trstenjak, ta predlog je odobril občni zbor ter naročil novemu odboru, da skrbi za pomnožitev igralnega osobja.

Društvo vzdržuje dramatiško učilnico, v kateri se poučujejo novinci teoretično in praktično. Lansko leto sta bila celó dva tečaja, oglasilo se je dosti gojencev, vendar pa jih je le nekaj vztrajalo, in to zategadelj, ker niso imeli prilike igrati in ker v obče niso vlog dobivali. Premalokrat se igrá, in vsak ne pride na vrsto. Sicer pa je dramatiška učilnica pokazala zelo povoljen uspeh. Učitelj te šole je g. Ig. Boršnik.

Stalni moški zbor je vsakemu gledališču potreben. „Dramatično društvo“ to najbolje čuti in zategadelj se je jelo posvetovati s pevskim društvom „Slavec“, da bi le-té oskrbovalo moški zbor pri slovenskih predstavah. Vsekakor bi to bilo za društvo lepa pridobitev ter je tudi pričakovati, da se odboru posreči pridobiti vrlega „Slavca“ pod primernimi pogoji za slovensko gledališče.

„Dramatično društvo“ se je preosnova. Obči zbor je vzprejel nova pravila, katera se v mnogočem razlikuje od starih.

Po novih pravilih se deli ves odbor v intendancijo in igralni odsek. Igralni odsek pripravlja in presoja igre; sestavlja torej vseletni repertoar, intendancija pa vodi predstave, nadzoruje oder, učilnico in ima v rokah tekočo upravo.

Po novih pravilih bode skrbeli nadalje „Dramatično društvo“ za pokojninski zaklad onim onemoglim igralcem slovenskega gledališča, ki so bili daljšo dôbo angažovani pri slovenskem gledališču. Dotični načrt bode izdelal odbor. Končno bode „Dramatično društvo“ uvelo „Hišni in disciplinarni red“ za igralno osobje „Dramatičnega društva.“ Tak red ima vsako stalno gledališče.

Na letošnjem občnem zbornu je bil voljen nov odbor. Za predsednika je bil vzklikom proglašen g. dr. Ivan Tavčar, v odbor pa so bili voljeni naslednji gospodje: Dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, Fran Drenik, dr. Val. Krisper, prof. Simon Rutar, Anton Trstenjak, dr. Jos. Vošnjak, Ivan Železnikar in dr. Žitek.

Koncert „Glasbene Matice“. — Kakor smo že poročali, priredila je „Glasbena Matica“ dné 18. malega travna t. l. v redutni dvorani koncert, česar vzpored je obsegal orkestralne glasbotvore, moške zbole in samospeve za bariton s spremljevanjem klavirja. Prva točka je bila J. Glinke uvertura operi „Ruslan i Ljudmila“, katero je dovršeno proizvajala godba 17. pehotnega polka pod vodstvom kapelnika g. Nemrave. Letá je pokazal pri tej priliki — kakor vedno — da ni samo izvrstni kapelnik, temveč da tudi vé s svojo godbo proizvajati najtežje glasbotvore; vrhu tega mu gré čast, da ima fin in eleganten ukus, sestavljuje posamezne točke. Kar mu izrekamo v posebno priznanje, to je, da do cela pozná glasbotvore vseh slovanskih skladateljev.

Moški zbor „Glasbene Matice“ je javil svetu mlado svoje življenje v Nedvđedovem zboru „Vojaci na poti“. Ta zbor je prava, pristna pesem slovenska! Beseda in skladba se družita v tako harmoniško celoto, da zveni vsa pesem in sezva v srce, kakor glas zvonovega brona. Ali da se uveljavi, potrebuje neizogibno jako izurjenega zpora; od pevskega zpora in še bolj od posameznikov terja čvrstih glasov, finega razuma, dobro